

A Smaragd szigeten ...

Iskolánk első Erasmus pályázatán vettem részt augusztusban, és rögtön két hetet töltöttem el egy kedves kolléganőmmel Írország déli részén, Corkban.

Bár Cork az ország második legnagyobb városa, Dublin rendezettségben és „csillogásban” messze megelőzi. Ez természetesen mit sem vont le az élmények gazdagságának megéléséből. Elég időnk volt megismerni a várost és környékét, belelátni egy kicsit az ott élők életébe, magunkba szívni valamit a kultúrából.

Egy angoltanárok számára indított „Refresher Course for non-Native Teachers” kurzuson vettem részt az ACET (Active Centre of English Trainig) nyelviskolában . Mivel viszonylag messze van Dublintól (3 órás út), nem sokan választják ezt a várost úticéljuknak, és először meg is lepődtem, hogy csak hatan ültünk be az első órára; egy nagyobb csoportot vártam. Az is hamar kiderült, hogy más-más céllal jöttünk össze, volt, aki TKT-kurzuson szeretett volna részt venni, én és a kolléganőm sok C1-es tartalmat és ehhez kapcsolódóan izgalmas módszertani feladatokat vártunk.

Egy nagyon lelkes, fiatal tanárnőt kaptunk, aki igyekezett figyelembe venni a kéréseinket, hamar ráértett a kulturális éhségünkre, és így rengeteg mindent megtudtunk Írország szokásairól, történelméről.

Egy teljesen új élmény volt ismét iskolapadba ülni és várni, mi újat hoz be a tanárnő napról-napra, kipróbálni új dolgokat, és már akkor azon gondolkodni, hogy mindezt hogyan fogom beépíteni otthon a gyakorlatba.

Naponta 9 – 13 óráig tartottak az órák, majd vagy magunknak szerveztünk programot a délutánra (közeli városok meglátogatása, University of Cork bejárása, múzeumok, harbour cruise stb.) vagy a nyelviskola mutatta meg nekünk Cork és környéke nevezetességeit (Blarney Castle, Cork prison, Jameson distillery, Crawford Gallery, Cork-i séta a katedrális bejárásával). A hétvégén pedig hosszabb kirándulásra mentünk a moher-is sziklákhöz és a Ring of Kerry-re, ahol a gyönyörű ír tájban gyönyörködhettünk.

Azt gondolom, hogy a két hét pont jó volt arra, hogy nyugodtan, rohanás nélkül megismerjünk egy várost és annak környékét, és egy kicsit éljük a helyiek életét. Természetesen a tipikus ír időjárást is megtapasztalhattuk: a ballonkabátra szinte mindennap szükségünk volt!

Nagyon hálás vagyok kolléganőmnek, Zöllnerné Kondella Mártának, hogy februárban belevetette magát ebbe feladatba, és lehetővé tette ezt az utazást!!

